Since he could have said it was bought - מיגו דאי בעי למימר לקוחה היא

OVERVIEW

שרשום was of the opinion that if he would collect his debt from the estate of the deceased, he would not have to swear later when confronted by the יתומים. His reasoning was that בי"ד would have to believe him (without a שבועה) that the monies were owed to him, for he has a מיגו that he could claim that the entire property belongs to him; that he purchased it from their father. It follows that "רב"ש was convinced that if he would claim I bought it, he would not have to swear; otherwise, how would the מיגו exempt him from swearing now. תוספות הוספות הוספות אפרום שבידי would be required to swear even if he would have claimed לקוחה היא בידי

asks: תוספות

ותימה מאי דעתיה דרבא בר שרשום –

And it is astounding! What was רב"ש thinking; when he claimed that he had a מיגו of לקוחה היא בידי Seemingly he thought that if I would claim לקוחה היא בידי it would be mine without a שבועה, therefore if I claim that I consumed the produce for the additional debt, I should also be exempt from a שבועה. However this is not so –

רב"ש ² לעולם צריך – דאפילו אי טעין לקוחה היא בידי שבועת היסת לעולם צריך For even if רב"ש claimed that I bought it, there is always a requirement to take a היסת oath.

דנהי דאין נשבעין על קרקעות מדאורייתא³ מדרבנן נשבעים – For granted that מן התורה there is no oath administered in disputes concerning land; nevertheless there is a requirement מדרבנן to take a היסת oath even by פרקע oath even by אַרקע, he would have to swear a שבועת היסת before he would be able to retain the קרקע. It should be obvious that this מיגו before he would be able to retain the קרקע אבועת היסת, which he is required to take, for his claim against their property.⁴

 $^{^{1}}$ See previous תוספות ד"ה אמור footnote # 1.

² The שבועת היסת שבועת היסת was instituted in the times of the גמרא. It obligates (even) a פפר הכל to take this שבועת היסת. In our (hypothetical) case, כופר הכל is קופר הכל is claiming that the field is his. The word 'היסת' is from the same root as מסית; to convince or persuade. The הכמים were convinced to administer this oath in order to persuade him to admit (see שבועת היסת). The שבועת היסת is different than the שבועת המשנה which was instituted by the הכמי המשנה specific instances for those who are collecting monies.

³ This is derived from a כלל ופרט וכלל. See ב"מ.

 $^{^4}$ A שבועה, then the better than the מיגו certainly requires a שבועה, then the שבועה certainly requires a שבועה.

תוספות will now prove that מדרבנן there is a שבועת היסת for קרקע.

כמו שדקדק רב האי גאון מההיא דהכותב (כתובות דף,פז,א) –

As מדרבנן there is a מדרבנן ואי שבועת פרח פרק הכותב there is a שבועת פעen by קרקע משנה there states -

הפוגמת כתובתה ועד אחד מעידה שהיא פרוע לא תפרע אלא בשבועה

A wife who diminished her כתובה; she received partial payment for her כתובה while still married; or where one witness testifies against her, that the כתובה was paid up in full; in either case she cannot collect (what she claims is due to her) unless she takes an oath, that she is due payment for her כתובה. This concludes the quote from the משנה. The אמרא there states:5

סבר רמי בר חמא למימר שבועה דאורייתא

רב"ה sought to interpret this oath to mean a תורה oath. In the case of אומה she is a 6 שבועה which requires a שבועה דאורייתא, as is also the case where one contradicts an עד אחד.

- אמר רבא שתי תשובות בדבר כולי ועוד אמר נשבעין על כפירת שעבוד קרקעות said to רב"ה there are two refutation concerning this matter, in which you (רב"ה) maintain that it is a שבועה דאורייתא, etc. and furthermore (the second refutation is) that there is no שבועה דאורייתא for claims involving denying mortgaged properties. There is no חיוב שבועה מן התורה for any claim or denial of a claim which involves collecting from קרקע generally is collected from the real estate of the husband, which is mortgaged towards her כתובה. Therefore there can be no שבועה דאורייתא שבועה דרבנן במו סחוץ mean a שבועה דרבנן.

אלמא דמדרבנן נשבעין ⁹ והוא הדין שבועת היסת דמאי שנא –

It is evident that מדרבנן there is a שבועה even on אברקע. קרקע anticipates that this may not be a conclusive proof. The גמרא there is discussing a שבועה המשנה (which is שבועה המשנה); we are discussing a שבועה היסת (which is נשבעין ונוטלין). Nevertheless to a מדרבנן ונפטר, that מדרבנן there is a מדרבנן אבועת היסת even for אבועת המשנה (קרקע for what difference should there be between a שבועת היסת and a שבועת המשנה (אבועת היסת by אבועת היסת and a שבועת היסת וווב שבועת היסת אבועת היסת מיגו The question remains why would the שבועת היסת אבועת היסת שבועת היסת היסת if by שבועת היסת אבועת היסת א

⁵ ב. ב. כתובות

⁶ The husband (or the heirs) claims that she received her entire כתובה, while she claims that she only received a partial payment and the rest is due to her.

⁷ The first refutation is that מן התורה one only swears to be exempt from payment. Here she swears and collects her נשבעין ונוטלין. This is indicative of a שבועת המשנה, which is: נשבעין ונוטלין.

⁸ See footnote # 3.

 $^{^9}$ The משנה states that a פוגמת פוגמת פוגמת מדרבנן as רבא stated) before she can collect her כתובה.

מוספות answers:

-ייש לומר דאין נשבעין שבועת היסת אלא היכא דטעין ברי unless the opposing unlegant presents his claim with certainty –

- אבל הכא לאו טענת ברי הוא שאין ודאי ליתומים שקרקע זו אינה לקוחה בידו However, here in the case of רב"ש, there is no claim of certainty, for the orphans are not sure that this field was not purchased by יתומים. The יתומים do not know for certain that רב"ש did not purchase this field from their father. All they can claim is that we know the field once belonged to our father. We want you to prove that you bought it from him. This is not a טענת ברי, but rather a שענת שמא -

הלכך אי הוה טעין לקוחה היא בידי לא הוה צריך שבועת היסת:

Therefore if רב"ש would have claimed 'I bought it', he would not be required to take the טענת ברי since there is no טענת ברי that contradicts him. רב"ש maintained therefore, that this לקוחה היא בידי 6 מיגו should exempt him from a שבועה.

SUMMARY

There is a קרקעות סח קרקעות on קרקעות. However there is no שבועת היסת unless there is a טענת ברי.

THINKING IT OVER

- 1. If a מחזיק retains the field on the basis of a חזקה, is he required to swear a שבועת , if the טענת ברי has a טענת ברי? What if he retains it on the basis of a שטר? 11
- 2. Why is a שבועת administered only by a טענת ברי 12

-

¹⁰ See 'Thinking it over' # 2.

¹¹ See נח"מ.

¹² See נח"מ and בל"י אות קפא.